Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1332/92
av den 18 maj 1992
om särskilda bestämmelser för bordsoliver

(EGT L 145, 27.5.1992, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 587/93 av den 12 mars 1993	L 61	41	13.3.1993
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 1267/95 av den 29 maj 1995	L 123	4	3.6.1995
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 2826/2000 av den 19 december 2000	L 328	2	23.12.2000

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1332/92

av den 18 maj 1992

om särskilda bestämmelser för bordsoliver

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2], och

med beaktande av följande:

Produktionen av bordsoliver är en betydelsefull näringsverksamhet, särskilt i vissa av gemenskapens medelhavsregioner.

Situationen på marknaden för bordsoliver visar på en dålig anpassning till de kommersiella behoven, både vad gäller produktionsvillkoren och villkoren för bearbetning och saluföring.

Den situationen har gett upphov till en obalans mellan tillgång och efterfrågan, vilken lett till att det uppstått överskott under senare år.

Det finns möjligheter att öka konsumtionen, särskilt genom förbättrad information till befintliga eller tänkbara användare och en ökad anpassning av produktionen till konsumenternas krav.

De olika grupperna av näringsidkare inom denna sektor bör spela en särskild roll vid genomförandet av de åtgärder som syftar till att öka konsumtionen.

Gemenskapen bör genom ekonomiska bidrag främja vidtagandet av åtgärder avsedda att öka konsumtionen av bordsoliver.

För att det skall vara möjligt för producentgrupper eller sammanslutningar av sådana, vilka producerar och saluför bordsoliver, att koncentrera utbudet och steg för steg bjuda ut mängderna till försäljning, bland annat med hjälp av tillräcklig lagringskapacitet, bör sådana grupper eller sammanslutningar av dem uppmuntras att bygga upp ett rörelsekapital.

För det ändamålet bör det fastställas att medlemsstaten och gemenskapen får bevilja ekonomiska bidrag upp till ett tak som fastställs med ledning av värdet på den produktion som producentgrupperna eller sammanslutningarna av sådana saluför under ett visst regleringsår.

Med tanke på situationen i de producerande medlemsstaterna bör kooperativ och sammanslutningar av sådana under en begränsad tid ha att rätt komma ifråga för detta stöd.

Avsikten med åtgärderna är att uppnå målen i artikel 39 i fördraget. Det bör föreskrivas att gemenskapen genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall stödja genomförandet av de aktuella åtgärderna ekonomiskt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M3

▼B

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall bevilja särskilt stöd till producentgrupper eller sammanslutningar av sådana för bordsoliver enligt KN-nummer

---

([1]) EGT nr C 213, 28.8.1990, s. 14 och EGT nr C 162, 21.6.1991, s. 6.

([2]) EGT nr C 67, 16.3.1992.

▼B

0709 90 31, 0709 90 39, 0710 80 10, 0711 20, ex 0712 90 90, ►M1 2001 90 65 ◄, ex 2004 90 30 och 2005 70 00 vilka uppfyller de villkor som anges i artikel 5, 6.1 och 6.2 i förordning (EEG) nr 1360/78 ([1]) och bygger upp ett rörelsekapital i syfte att stabilisera tillgången genom att säkerställa bland annat finansieringen av den lagring som är nödvändig för att i lämplig takt bjuda ut produkten på marknaden.

2. Det särskilda stöd som avses i punkt 1 är ett engångsstöd som får beviljas under förutsättning att kapitalet finansieras

— med 45 % av producentgruppen eller -sammanslutningen, och

— med 10 % som stöd från medlemsstaten.

Gemenskapens bidrag skall uppgå till 45 % av kapitalet. Det sammanlagda ekonomiska åtagandet från medlemsstaten och gemenskapen får dock inte överskrida 10 % av värdet på den produktion som producentgruppen eller -sammanslutningen saluför under ett regleringsår.

3. Vid beviljande av det stöd som avses i punkt 1 skall under en period av maximalt ►M2 fyra år ◄ kooperativ och sammanslutningar av sådana, vilka bildats i enlighet med den lagstiftning som gäller för den berörda sektorn, anses vara likvärdiga med de producentgrupper eller -sammanslutningar som avses i punkt 1. I detta fall skall kooperativ eller sammanslutningar ställa en garanti för återbetalningen av det erhållna stödet om de skyldigheter som avses i punkt 1 och 2 inte uppfylls.

Artikel 4

Delfinansieringen av de åtgärder som avses i artikel 1 och det stöd som föreskrivs i artikel 3 skall anses vara en sådan intervention avsedd att stabilisera marknaderna för jordbruksvaror som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 ([2]). Åtgärderna skall finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

Artikel 5

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG ([3])

a) definiera de åtgärder som föreskrivs i artikel 2 i den här förordningen,

b) anta tillämpningsföreskrifter till den här förordningen, vilka skall omfatta åtgärder för kontroll av användningen av det ekonomiska stödet från gemenskapen.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 1360/78 av den 19 juni 1978 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa (EGT nr L 166, 23.6.1978, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3763/91 (EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.)

([2]) Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.) Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1.)

([3]) Rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter (EGT nr 172, 3.9.1966. s. 3025/66.) Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 356/92 (EGT nr L 39, 15.2.1992, s. 1.)